

FAQ angående COVID-19

Nærværende FAQ er offentliggjort den 20. marts 2020 kl. 10:45. Forhold indtruffet efter dette tidspunkt kan påvirke nedenstående svar.

Q: Er COVID-19 en force majeure begivenhed i entrepriseretlig henseende?

A: Man kan ikke generelt sige, at COVID-19 i juridisk forstand pr. definition udgør et force majeure forhold i entrepriseretlig forstand. Det forhold, at COVID-19 f.eks. har som konsekvens, at visse medarbejdere skal passe egne børn, arbejde hjemmefra mv. betyder ikke automatisk, at den pågældende virksomhed så har krav på tidsfristforlængelse i medfør af AB92 § 24, stk. 1, nr. 3. COVID-19 kan dog godt udgøre force majeure i konkrete tilfælde, men det vil være en konkret vurdering fra gang til gang.

Q: Gælder de "almindelige" forpligtelser i kontrakter om reklamation, bevisbyrde, dokumentation, tabsbegrænsning mv. i tilfælde hvor COVID-19 kan karakteriseres som force majeure og dermed give krav på tidsfristforlængelse?

A: Ja. Det klare udgangspunkt er, at entreprenøren/rådgiveren har bevisbyrden for, at forsinkelsesårsagen kan defineres som force majeure og at årsagen forsinker byggeriet (påvirker kritisk vej). Entreprenøren/rådgiveren har endvidere sædvanlig tabsbegrænsningspligt.

Der skal endvidere reklameres, og en helt "generel" reklamation med henvisning til COVID-19 er ikke nok.

Q: Kan anbefalinger fra offentlige myndigheder udgøre forbud/påbud (jf. f.eks. AB92 § 24, stk. 1 nr. 5)?

A: Det er vores opfattelse, at anbefalinger fra offentlige myndigheder ikke udgør forbud/påbud som omhandlet i f.eks. AB92 § 24, stk. 1, nr. 5.

Q: Omfatter forbuddet mod at forsamles mere end 10 personer byggepladser?

A: Nej. Forbuddet omfatter ikke byggepladser.

Q: Hvis en entreprenør-/rådgivervirksomhed beslutter at sende alle medarbejdere hjem, kan virksomheden så påberåbe sig force majeure?

A: Som udgangspunkt nej. Hvis en virksomhed beslutter at "gå videre" end myndighedernes anbefalinger vil det ikke kunne udgøre et force majeure forhold.

Q: Hvis medarbejdere i en entreprenør-/rådgivervirksomhed bliver hjemme for at passe egne børn og der i konsekvens heraf opstår forsinkelse på byggesagen – kan virksomheden så få tidsfristforlængelse?

A: Nej. Det klare udgangspunkt er, at virksomheden må sikre den fornødne arbejdskraft er til rådighed.

Q: Kan en entreprenør nægte at udføre arbejde i en beboet bolig med henvisning til en generel/ukonkret smittefare med COVID-19?

A: Nej. Men bygherre bør iværksætte skridt med henblik på at sikre, at smitterisiko er mindst mulig. Det kan f.eks. være ved at søge at få beboere ud af boligen under arbejdets udførelse, at få beboere til at opholde sig i andre rum end de rum, hvor der udføres arbejde mv.

Q: Kan en entreprenør nægte at udføre arbejde i en bolig, hvor beboeren er i karantæne grundet COVID-19?

A: Ja, men entreprenøren skal, under hensyntagen til tabsbegrænsningspligten, f.eks. udføre andet arbejde.

Q: Hvis en entreprenør skal have leverancer fra Kina og produktionen her har været stoppet grundet de kinesiske myndigheders håndtering af COVID-19 krisen – vil entreprenøren så kunne påberåbe sig ret til tidsfristforlængelse med henvisning til force majeure?

A: Det vil altid bero på en konkret vurdering; men hvis det antages, at der ikke, eller ikke uden større forsinkelse og/eller meget store merudgifter, kan foretages dækningskøb, vil entreprenøren formentlig kunne påberåbe sig tidsfristforlængelse med henvisning til at den forsinkede levering er begrundet i force majeure.

Q: Hvis der i dag indgås en entreprisekontrakt, vil entreprenøren så senere kunne påberåbe sig COVID-19 som grundlag for tidsfristforlængelse?

A: Det er en betingelse for at et forhold kan karakteriseres som force majeure, at det var uforudseeligt på tidspunktet for aftalens indgåelse. Dermed vil de i dag kendte konsekvenser/forhold om COVID-19 således ikke kunne udgøre force majeure.